

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Zarasai | 1955 m. lapkričio mėn. 25 d. | Penktadienis
Nr. 139(1257) | Kaina 15 kap.

Javų kūlimas ir sėklų supylimas — dėmesio centre

Svarbiausias uždavinys, keliamas šiuo metu kolūkiams, — tai supilti pakankamą kiekį aukštos kokybės sėklų.

Žmonės sako: „Kokia sėkla, toks ir derlius“. Tai reiškia, jeigu norime sekančiais metais gauti gausų derlių, reikia iš anksto pasirūpinti gera sėklų medžiaga.

Tačiau negalima nematyti, kad daugelyje mūsų rajono kolūkių sėklų fondų sudarymas ligi šiol vykdomas labai nepatenkinamai. Iki lapkričio 20 dienos grūdinių kultūrų sėklų supylimo planą mūsų rajonas įvykdė vos 10,2 proc. Gi eilė kolūkių, kaip P. Cvirkos vardo, „J. Žemaitės vardo“, „Pirmūno“, „Bolševiko“ ir kai kurie kiti, sėklų supylimo dar visiškai nepradėjo. Tokia padėtis negali nesukelti nerimo dėl būsimųjų metų derliaus likimo.

Sėklų fondų sudarymą stabdo pirmausia kūlimas. Javų kūlimas rajone vyksta labai lėtais tempais. Iki lapkričio 20 dienos iš viso rajone buvo iškulta vos 60,5 procento derliaus. Yra visa eilė kolūkių, kaip pavyzdžiui, „Pirmūno“, „30 metų komjaunimui“, „Garbingo darbo“, P. Cvirkos vardo, „Lenino atminimo“, „Raudonojo Spalio“, kur kūlimas dar neįpusėtas.

Svarbiausios lėtų kūlimo tempų priežastys yra tos, kad daugelio kolūkių vadovai neskiria šiam darbu reikiamo dėmesio, atidėloja kūlimą vėlyvesniam laikui, žiemos mėnesiams. Daugelyje kolūkių nesudarytos nuolatinės kūlimo brigados, kasdien į šį darbą skiriami nauji žmonės. Į darbą jie išeina vėl ir baigia dirbti dar nesutemus. Dėl to kullamosios ir kombainai dirba ne pilnu apkrovimu, jų darbo našumas žemas.

Reikia pasakyti, kad ir MTS vadovybė neskiria rei-

kiamo dėmesio kūlimui. Vien dėl MTS direkcijos neoperatyvumo daugelyje kolūkių kūlimo agregatai dažnai prastovi dėl techninių sugedimų. Taip buvo „Garbingo darbo“, P. Cvirkos vardo ir eilė kitų kolūkių.

Pagrindiniai laukų darbai rajono kolūkiuose jau baigti. Dabar yra daug laisvos jėgos, kurią galima perjungti į kūlimo darbus. Tam tikslui kiekviename kolūkyje reikia sudaryti nuolatinės kūlimo brigadas, organizuoti darbą dviem pamainomis, neatitraukti šių žmonių prie kitų darbų. Į kūlimo brigadas reikia paskirti tokius kolūkiečius ir kolūkietes, kurie mažiau susiję su darbu savo individualiame ūkyje, reikia organizuoti jiems visuomeninį maitinimą kūlimo vietose. Tai leis sutaupti daug darbo laiko, našiai panaudoti kūlimo agregatus, paspartinti kūlimo bei sėklų fondų sudarymo tempus.

MTS direkcija iš savo pusės turi užtikrinti nenutrūkstamą kulliamųjų darbą. Dabar reikia kontroliuoti kiekvienos kullamosios darbą, pasiekti, kad būtų kuo mažiau prastovėjimų.

Kartu su derliaus kūlimu reikia paspartinti sėklų supylimo tempus, kartu organizuoti jų valymą, patikrinimą, užtikrinti gerą sėklų fondų saugojimą.

Kolūkių partinės, komjaunimo organizacijos, apylinkių Tarybos turi padėti kolūkių valdyboms ir laukininkystės brigadų brigadininkams tinkamai organizuoti kūlimą, sėklų supylimą bei valymą. Kolūkiečių, dirbančių prie kūlimo, tarpe reikia plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą, mobilizuoti juos spartesniam kūlimo užbaigimui.

Reikia imtis visų priemonių, kad derliaus kūlimas ir sėklų fondų supylimas būtų užbaigtas artimiausiu laiku.

ZARASŲ RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS DEPUTATŲ ŽINIAI

Rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas praneša Zarasų rajono Tarybos deputatų žiniai, kad 1955 m. gruodžio mėn. 9 d. 12 val. Zarasų rajono Kultūros namų patalpose šaukiama Zarasų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos ketvirtoji sesija (trečiojo šaukimo).

Sesijai apsvastyti pateikiami klausimai:

1. „Apie visuomeninių gyvulių žiemojimo eigą rajono kolūkiuose“.
2. Organizaciniai klausimai.

Zarasų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas

N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo viešėjimas Indijoje

Lapkričio 20 d. N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas aplankė Agros miestą, esantį 200 kilometrų į pietryčius nuo Delio, kur sutelkti Didžiųjų Mogolų imperijos galybės laikotarpio architektūros paminklai.

Visą kelią nuo aerodromo iki miesto N. A. Bulganiną ir N. S. Chruščiovą karštai sveikino šio rajono gyventojai. Pasirodžius svečiams, pasigirsdavo šūksmai: „Indai ir rusai — broliai“, „Tegyvuoja Bulganinas ir Chruščiovas!“ Rankose gyventojai laikė tūkstančius dviejų draugiškų šalių vėliavų.

N. A. Bulganinas, N. S. Chruščiovas ir juos lydintieji asmenys aplankė Tadž-Machalą — garsų Didžiųjų Mogolų imperijos architektūros paminklą, pastatytą 17 šimtmečio viduryje.

Po to N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas, lydimi valstijos gubernatoriaus, aplankė netoli esantį Mogolų forlą, pastatytą 16 šimtmečio antroje pusėje.

Vienoje forto rūmų salėje susirinko keli šimtai Agros miesto gyventojų atstovų. Svečius sveikino vietos visuomenės komiteto sutikimui organizuoti atstovas Singhalas.

Audringais plojimais sutiktas, N. S. Chruščiovas susirinkusiems pasakė trumpą kalbą.

Po to viename iš sodų netoli Agros miesto valstijos gubernatorius K. M. Munšis surengė pusryčius N. A. Bulganino, N. S. Chruščiovo ir juos lydintųjų asmenų garbei. Gubernatoriaus vardu N. A. Bulganinui ir N. S. Chruščiovui buvo įteiktos dovanos, jų tarpe meniškai padaryti Tadž-Machalo kapvietės modeliai.

N. A. Bulganinas nuoširdžiai padėkojo gubernatoriui ir jo žmonai už dovanas ir savo bei N. S. Chruščiovo vardu įteikė dovanas šeiminiškams. Pabaigoje N. A. Bulganinas paskelbė sveikinimo šūkį Tarybų Sąjungos ir Indijos tautų amžinos ir neišardomos draugystės garbei.

Sveikinimo kalba kreipėsi į priėmimo šeimininkus N. S. Chruščiovas.

Vidurdienį tarybiniai svečiai grįžo iš Agros į Delį.

Lapkričio 21 d. rytą TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. A. Bulganinas ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Narys N. S. Chruščiovas pasakė susitikimui su indų vaikais Delyje.

Programa prasidėjo vaikų „Tautinės drausmės organizacijos“ narių paradu. 9 valandą ryto į Vaikų parką atvyksta N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas, o taip pat Indijos ministras pirmi-

ninkas Džavacharlalas Neru, Indijos viceprezidentas Sarvapalis Radhakrišnanas ir kiti oficialieji asmenys. Vaikų audringai sveikinami, N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas pakyla į tribūną rožių vainiklapiais nubarstytu takeliu. Prasideda paradas, kuriame dalyvauja 2.500 vaikų. Vadovaujantis paradui berniukas raportuoja N. A. Bulganinui ir N. S. Chruščiovui. Po to šokami masinis šokis „Lezim“ ir mergaičių šokis „Garba“. Jaunuolių grupė atlieka sudėtingus gimnastikos pratimus.

Paradą baigiant, giedamas Indijos valstybinis himnas.

Po to N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas, ministro pirmininko Dž. Neru lydimi, aplankė skautų organizacijos stovyklą.

Visos Indijos skautų organizacijos komisaras H. Kundzuru pasakė kalbą, kurioje padėkojo N. A. Bulganinui ir N. S. Chruščiovui už stovyklos aplankymą. Po to kalbą skautams pasakė N. S. Chruščiovas.

Lapkričio 21 d. vakare TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. A. Bulganinas ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Narys N. S. Chruščiovas specialiu traukiniu iš Delio išvyko į Bhakra Nangalos hidroenergetinio komplekso statybos rajoną. (TASS—ELTA).

N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas pasakė kalbas Indijos Respublikos parlamente

Lapkričio 21 d. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. A. Bulganinas ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Narys N. S. Chruščiovas aplankė Indijos Respublikos parlamentą.

Indijos parlamentas susirinko po pertraukos savo žiemos sesijai.

16 valandą 30 minučių vietos laiku buvo tęstamas Indijos parlamento žemutinio — Liaudies rūmų posėdis. Bavo svarstomas darbotvarkėje esantis įstatymo projektas „Dėl spaudos registravimo“, liečiantis priemones laikraščių leidybai Indijoje sutvarkyti.

Kai N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas pasirodė posėdžio salėje, deputatai sutiko juos plojimais. N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas stebėjo posėdžio procedūrą. Po to N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas perėjo į Valstijų tarybos posėdžio sa-

lę, kur tuo momentu buvo svarstomas įstatymo projektas, numatantis tam tikrą moterų teistų išplėtimą ir jų padėties pagerinimą.

18 valandą abiejų rūmų posėdis buvo uždarytas. Deputatai perėjo į sodą, esantį parlamento apskrito pastato centre tarp dvejų rūmų patalpų. Liaudies rūmų ir Valstijų tarybos nariai draugiškai sveikino N. A. Bulganiną ir N. S. Chruščiovą, ilgą laiką kalbėjosi su jais. Ministras pirmininkas Neru dalyvavo tuose pasikalbėjimuose.

Po to parlamento rūmų apskrityje centrinėje salėje įvyko bendras abiejų rūmų posėdis.

N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo pasirodymas salėje buvo sutiktas karštais plojimais. Tribūnoje kartu su N. A. Bulganinu ir N. S. Chruščiovu užėmė vietas Valstijų tarybos pirmininkas Indijos viceprezidentas S.

Radhakrišnanas ir Liaudies rūmų spikeris G. V. Mavalankaras. Ministras pirmininkas Neru užėmė vietą pirmojoje krėslų eilėje.

Trumpoje kalboje S. Radhakrišnanas sveikino tarybinius svečius parlamento narių vardu. Po to jis suteikė žodį N. A. Bulganinui.

Po N. A. Bulganino kalbos pirmininkaujantis S. Radhakrišnanas suteikė žodį N. S. Chruščiovui.

N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo kalbos buvo verčiamos į hindžų kalbą. Parlamento nariai su dideliu dėmesiu iš klausė jas.

Pirmininkaujantis S. Radhakrišnanas padėkojo tarybiniams svečiams už tai, kad jie tokiais ryškiais ir aiškiais išsireiškimais apibrėžė Indijos parlamento nariams tarybinės liaudies idealus bei pasiekimus, ir paskelbė posėdį baigtą.

(TASS—ELTA).

N. A. Bulganinas ir N. S. Chruščiovas išvyko į Bhakros-Nangalo hidroenergetikos komplekso statybos rajoną

DELIS, lapkričio 21 d. (TASS). Lapkričio 21 d. vakare TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. A. Bulganinas ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Narys N.

S. Chruščiovas išvyko specialiu traukiniu iš Delio į Bhakros Nangalo hidroenergetikos komplekso statybos rajoną. Delio stotyje N. A. Bulganiną ir N. S. Chruščio-

vą lydėjo: Indijos respublikos ministras pirmininkas Dž. Neru ir Indijos užsienio reikalų ministerijos atsakingieji bendradarbiai.

(ELTA).

Propagandisto tribūna

Tampriau sieti dėstomą medžiagą su kolūkiui keliamais uždaviniais

Komunistų partijos nutarimų nagrinėjimas partinio švietimo sistemoje — labai svarbus ir atsakingas darbas. Juk čia aktyvas kaip tik susipažįsta su uždaviniais, kuriuos kelia partija ir vyriausybė tarybinei liaudžiai, nagrinėja jų įgyvendinimo galimybes savo gimtajame kolūkyje.

Konkrečiai norėčiau apsišviesinti ties TSKP CK liepos Plenumo nutarimais, kurių nagrinėjimui šiais mokslo metais propagandistai skyrė daugiau kaip mėnesį laiko.

TSKP CK liepos Plenumo nutarimai — istorinės svarbos dokumentai. Jie nurodė tolesnio šalies liaudies ūkio išvystymo kelius. Todėl juos reikia nagrinėti itin stropiai ir kūrybiškai.

Zinoma, būtų klaidinga partinio švietimo užsiėmimus perkrauti gamybiniais vietos uždaviniais, paverčiant juos tokiau būdu į gamybinius pasitarimus. Tai būtų didelių politinių klausimų suprasdinimas, jų pavertimas siaurais gamybiniais.

Pirmoje eilėje reikia pasiekti, kad klausytojai įsiasmonintų ūkinių uždavinių politinę reikšmę, plėstų savo akiratį, ugdytų savo principialumą, partinį priėjimą prie ūkinių klausimų sprendimo. Gali vietinė medžiaga yra pagalbiniu priemonė šioms svarbioms uždaviniams geriau įsiasmoninti, pačių klausytojų vietai juos vykdant apspręsti.

„Raudonojo Spalio“ kolūkis, kuriame dirbu propagandistu, yra atsiliekančias rajone pagal visus ekonominius rodiklius. Nagrinėjant TSKP CK liepos Plenumo nutarimą, liečiantį žemės ūkį, rimčiausią dėmesį atkreipti ne vien į šalies žemės ūkio išvystymo tempus, į naujai keliamus uždavinius, o taip pat ir į uždavinius, kurie konkrečiai išskyla kolūkiui. Nagrinėjamos temos tokia išvada: kolūkis, sėkmingai susidorodamas su visais ūkiniais uždaviniais, įneš savo indėlį į tolesnį viso šalies žemės ūkio suklestėjimą, į smarkų žemės ūkio produktų gamybos padidinimą.

Labai daug vertingos medžiagos man davė lenktyniaujančio su mūsų rajonu Latvijos TSR Grivos rajono „Zaria“ kolūkio — milijonieriaus pirmininko drg. Stepanovo straipsnis „Augimo keliai“, išspausdintas vietinėje spaudoje. Pasiremdamas šiuo straipsniu, o taip pat eile faktų iš mūsų rajono kolūkių partitės, aš stengiausi įrodyti, kad ir „Raudonojo Spalio“ kolūkis turi tokias pačias augimo galimybes, kad ir jis per trumpą laiką gali kelis kartus padidinti savo pajamas, įgyvendinti uždavinius, kuriuos kelia partija ir vyriausybė kolūkiams.

Kolūkiečiai aktyviai dalyvavo nagrinėjant šį klausimą. Tačiau aš mačiau, kad dalis klausytojų dar abejoja

spartaus kolūkio vystymosi galimumu. Jiems mano įrodymų dar nepakako. Tada, pasitarę su kolūkio pirmine partine organizacija ir valdyba, nusprendėme organizuoti ekskursiją į „Zaria“ kolūkj. Ekskursijoje, be klausytojų, dalyvavo eilė gyvulininkystės ir laukininkystės darbuotojų.

„Zaria“ kolūkyje mes susipažinome su visomis kolūkio gamybos šakomis, su rezultatais, kuriuos pasiekė kolūkis jas vystant šiais metais. Ekskursantai kalbėjosi su melžėjais, kiaulininkėmis, paukštininkėmis, linų augintojais ir kitų ūkio šakų darbuotojais. Jie noriai papasakojo apie savo darbą, apie laimėjimus, kuriuos pasiekė palyginti per neilgą laikotarpį, (kolūkis dar 1951 metais buvo atsiliekančias, o dabar jau dvejus metus iš eilės — milijonierius).

Štai, pvz., kiaulininkės mums papasakojo, kad jos vien papildomo atlyginimo gavo po 700—1000 rublių. Kiaulininkės dirba itin puikiai. Čia susibūrė kolūkio jaunimas, komjaunuoliai. Fermos vedėja — irgi jauna mergaitė, komjaunuolė. Su jaunatvišku ryžtingumu ir energija ji dirba šiame atsakingame darbo bare.

Labai domėjosi ekskursantai linų augintojų laimėjimais ir linininkystės pajamingumu.

Dar ryškesni jiems tapo artelės augimo keliai po kolūkio pirmininko drg. Stepanovo pasakojimo, kuriame jis iš savo darbo praktikos dar kartą patvirtino, kad tokie augimo keliai yra galimi visuose kolūkiuose.

Grįžę mes apibendrinome tai, ką matėme pas kaimynus, dar kartą pakalbėjome apie kolūkio augimo galimybes. Dabar kolūkiečiai jau visai kitaip žiūrėjo į savo kolūkio vystymąsi. Palygindami abu kolūkius, jie darė savo išvadą, svarstė, ką reikia daryti artimiausiu metu pas save.

Džiugiausia man, kaip propagandistui, yra tai, kad klausytojai ir savo praktiniu darbu atsiliėpė į partijos nurodymus keliant žemės ūkį. Klausytojai drg. drg. Zavačkas ir Šapkinas pareiškė norą auginti linus, Šapkinas — dirbti kiaulių fermoje ir kt. Šis faktas patvirtina, kad tikslas, kurio aš siekiau per užsiėmimus nagrinėjant TSKP CK liepos Plenumo nutarimus, įgyvendintas.

Dabar mes pradėjome partijos istorijos nagrinėjimą (II metai). Supažindindamas klausytojus su partijos veikla kovoje už Tarybų valstybės stiprinimą, už liaudies ūkio pakėlimą, svarbiu uždaviniu laikau parodyti Komunistų partijos rūpinimąsi darbo žmonių gerovės kėlimu ir tuo būdu sužadinti klausytojų iniciatyvą siekti sėkmingo partijos iškeltų uždavinių įgyvendinimo.

V. Jurevičius
ratelio TSKP istorijai nagrinėti propagandistas „Raudonojo Spalio“ kolūkyje

ADOMAS MICKEVIČIUS

(100-osioms mirties metinėms paminėti)

Didžiojo lenkų poeto Adomo Mickevičiaus vardas, kaip didingas poezijos švyturys, šviečia pasaulinėje literatūroje šalia didžiųjų Puškino, Bairo, Gėtės vardų. Jo kūryba kupina tos negėstančios ir nemirtingos jėgos, kuri žavėjo ir jaudino poeto amžininkus, kuri naujai žavi ir veikia šių dienų skaitytoją, kuri savo šviesa prasiskverbia toli į būsimuosius amžius.

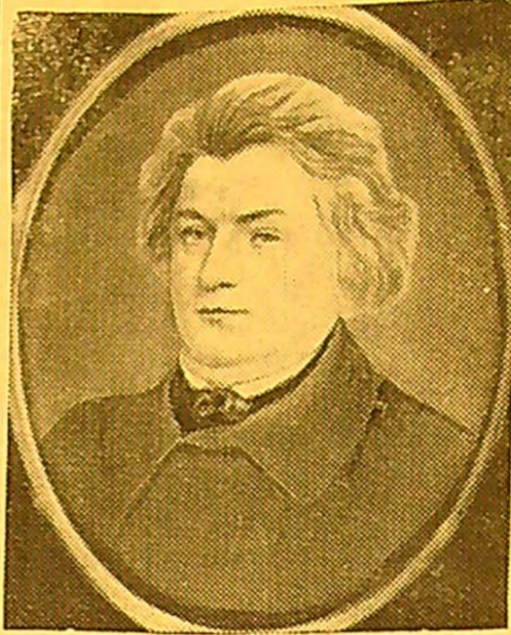
Adomas Mickevičius gimė 1798 m. lapkričio 26 d. Zaošėje, netoli Naugarduko. Vėliau studijavo Vilniaus universitete, mokytojavo Kaune. Jaunystės metais jis gyveno Lietuvoje. Čia gimė dauguma jo pirmojo laikotarpio kūrinių, čia (Vilniuje) išėjo pirmosios jo eilėraščių knygos. Savo kūrybai sėmėsi temų iš Lietuvos istorijos, gamtos, folkloro...

A. Mickevičius pradeda naują laikotarpį lenkų literatūroje, kovodamas prieš pseudoklasicizmą, apgindamas ir įtvirtindamas laiku poezijoje romantizmą. Poeto žodžiu jis kelia revoliucines idėjas, publicisto plunksna ir visuomenine veikla kovoja už savo tautos išvadavimą.

1822 m. Vilniuje išėjo iš spaudos pirmas A. Mickevičiaus poezijos tomelis („Baladės ir romansai“). Tai buvo pirmas lenkiško romantizmo žodis. Knygai poetas parašė neilgą įvadą, kuriame išdėstė savo pažiūras į romantinę poeziją: romantinės poezijos jėga glūdinti jos liaudiškume, romantinė esanti tik ta poezija, kurioje atsispindinti laiko dvasia ir tautų mąstymo bei jausmų bruožai. A. Mickevičiui romantinė poezija buvo ginklas kovoje prieš reakcinį klasicizmą, kovoje už savo progresyvių siekimų įgyvendinimą. Jis priartino poeziją prie paprastų liaudies žmonių. Ir todėl reakciniai kritikai puolė poetą už jo liaudiškumą, o jis džiaugėsi savo baladžių pasisekimu: „Tarnai ir kambarinės išpirko daugiausia...“

Šitas naujas romantinės lenkų poezijos žodis, gyvas ir ugningas, išsiveržęs iš pasenusio pseudoklasicizmo kanojų varžtų, ypač buvo reikalingas jaunajai kartai. Jis suvaidino tam tikrą revoliucinį vaidmenį. Todėl nenuostabu, kad A. Mickevičiaus kūriniai turėjo didelį pasisekimą plačiuose pažangiosios visuomenės sluoksniuose. Jo „Odė jaunystei“, neatsižvelgiant į

tai, kad ji carinės cenzūros sąlygomis tuo metu nebuvo išspausdinta, įgijo didelį populiarumą ir buvo nurašinėjama ranka.

Be to, šiuo Vilniaus ir Kauno laikotarpiu A. Mickevičius parašė „Gražiną“, „Vėlinių“ I, II ir IV dalis.

1823 m. spalio mėn. A. Mickevičius buvo suimtas ir kartu su savo draugais filomatais ir filaretais įkalintas Vilniuje, bazilionų vienuolyne. Sis įvykis A. Mickevičiaus gyvenime ir kūryboje padarė didelį perversmą, dar labiau sustiprino jo poezijos maištingumą, apsprendė jo, kaip kovotojo už tėvynės laisvę, poziciją.

Pasibaigus garsiajai filaretų bylai. 1824 metų rudenį A. Mickevičius buvo ištremtas iš Lietuvos. Jis vyksta į Rusiją. Atsidūręs Peterburge, A. Mickevičius greit pajuto, kad rusų visuomenėje yra žmonių, kurie, kaip tikri poezijos ir kovos broliai, supranta jį, atjaučia ir vertina jo kūrybą. Čia jis susidraugauja su dekabristais Rylejevu ir Bestuževu, kurie turėjo didelės įtakos jo politinių pažiūrų brendimui. Kurį laiką poetas gyvena Odesoje, keliauja po Krymą, parašo savo puikiuosius „Krymo sonetus“.

1825—1827 metais A. Mickevičius parašo vieną žymiausių savo kūrinių — poemą „Konradas Valenrodas“. Kaip ir „Gražinoje“, šios poemos turinio pagrindą sudaro tikri istoriniai faktai.

1830—1831 metų sukilimą A. Mickevičius jautriai pergyveno, nors jam pačiam sukilime dalyvauti ir neteko. Kai jis vargais negalais pasiekė Lenkijos sieną, jį sutiko skaudi žinia apie Varšuvos kritimą... 1832 m. pavasarį Drezdene maždaug per mėnesį laiko A. Mickevičius suku-

ria lenkų ir pasaulinės literatūros šedevrą — „Vėlinių“ III dalį, kurioje buvo užsibrėžęs parodyti visą „savo tautos kančių ir persėkiojimų“ istoriją. Kai buvo paskelbta „Vėlinių“ III dalis, A. Mickevičius parašė savo garsųjį „Atsišaukimą į rusus“, kuriame skaitome giliai teisingus žodžius: „Nuolatinė nesantaika ir kariai visados buvo reikalingi tik mūsų despotams, kad išlaikytų savo viešpatavimą... Tautos jokiu būdu nesuinteresuotos žudyti viena kitą. Despotų žlugimo diena bus pirmoji tautų draugystės ir taikos diena“.

1834 m., jau gyvendamas Paryžiuje, A. Mickevičius baigia rašyti savo įžymiąją epopėją — „Poną Tada“. Šitas paskutinis didelis poeto kūrinys, parašėte pavadintas „paskutiniu užpuolimu Lietuvoje“, vaizduoja bajorų gyvenimą ir jų politines nuotakas 1812 m. išvakarėse. Stanislavas Vorcelis, Mickevičiaus ir Gerceno draugas, pavadino šią poemą „antkapiu, padėtu genijaus ranka ant senosios Lenkijos“.

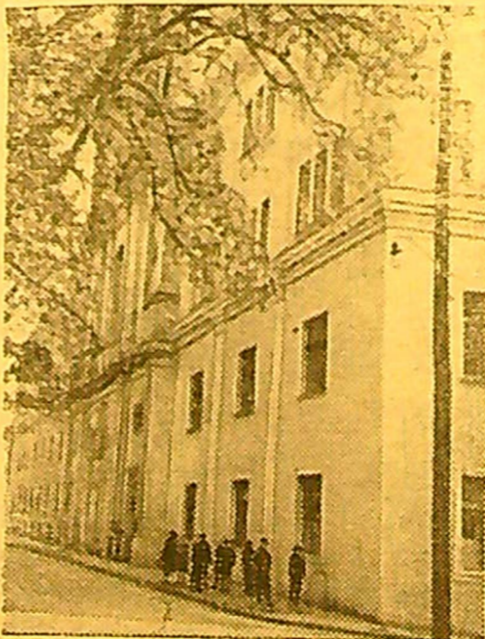
Likusią savo gyvenimo dalį Mickevičius daugiausia paskiria visuomeninei veiklai, kurioje buvo ir prieštaravimų. Vienu metu jis pasiduoda žalingai mistiko Tovianskio įtakai. Tačiau, kai atėjo 1848 m. — atmintinas „tautų pavasaris“, A. Mickevičius nusviedžia nuo savęs „mistikos jungą“, vyksta Italijon ir ten organizuoja lenkų legionus kovai prieš Austriją, kovai už Italijos ir Lenkijos laisvę, „Šita armija respublikoniška ir socialistinė“, — rašė jis apie šiuos legionus Mažiniui.

1849 m. A. Mickevičius organizuoja Paryžiuje laikraštį prancūzų kalba — „Tautų tribūna“. Jame spausdinamuose savo straipsniuose A. Mickevičius smerkė buržuazinių vyriausybių despotizmą, karštai sveikino Europos tautas, pakilusias kovoti prieš savo pavergėjus.

Prasidėjęs Krymo karui, A. Mickevičius atvyksta į Konstantinopolį organizuoti lenkų legionų, bet čia, pradėjęs savo veiklą, suseraga cholera ir 1855 m. lapkričio mėn. 26 d. miršta.

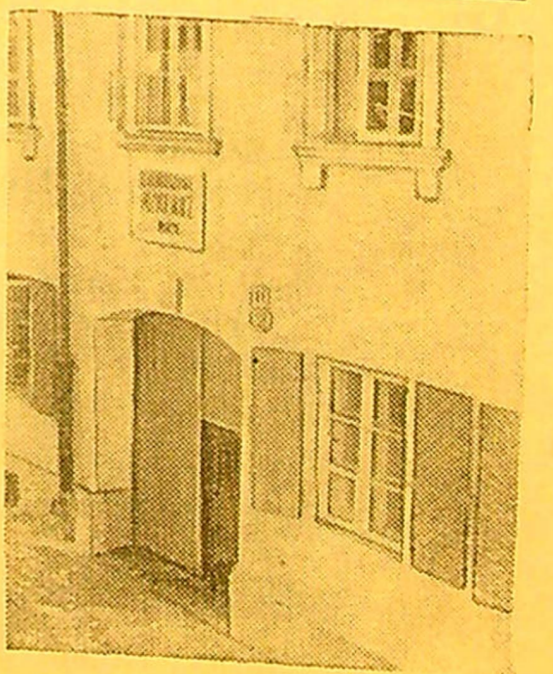
Šiandien A. Mickevičiaus genijus, jo vardas yra kilnus solidarumo simbolis, tautų draugystę ugdanči jėga.

Eug. Matuzevičius

Nuotraukose: (kairėje) buvusios gimnazijos rūmai Kaune, kur 1819 m. A. Mickevičius mokytojavo, (dešinėje) namas Nr. 11 Pilies skersgatvyje Vilniuje. Čia 1822 metais Adomas Mickevičius rašė savo poemą „Gražina“.

L. Meinerto ir L. Morozovo nuotr. (ELTA).

Paspartinti linų produkcijos pristatymą valstybei

Šiais metais „Bolševiko“ žemės ūkio artelėje buvo pasėta 27 ha linų. Nors ir pavėluotai, tačiau visame plote linai buvo nurauti ir išklojėti, galvutės nušukuotos. Reikėjo manyti, kad kolūkis sėkmingai užbaigs pirminį linų apdirbimą ir nedelsiant pradės linų produkcijos pristatymą valstybei. Tačiau kolūkio vadovai užmiršo, kad pagal kontraktacijos sutartį kolūkis turi pristatyti 22 cnt linų sėmenų ir 58 cnt pluošto. Iki šio laiko šios vertingos kultūros nėra pristatyta nė vieno kilogramo. Kame gi priežastis?

— Trūksta darbo jėgos, — sako kolūkio vadovai. Bet argi jau taip daug darbo jėgos reikalinga linų produkcijai pristatyti? Juk linai išsiklojėję, pakelti, surūšiuoti visose brigadose, išskyrus II, baigtas galvučių kūlimas. Prikulka nemaža sėmenų. Pavyzdžiui, I laukininkystės brigadoje 5 ha plote iš 1 ha prikulta po 220 kg. Beliko tik iškultus sėmenis išvalyti, sudaryti sėklų fondą ir pradėti jų pristatymą valstybei.

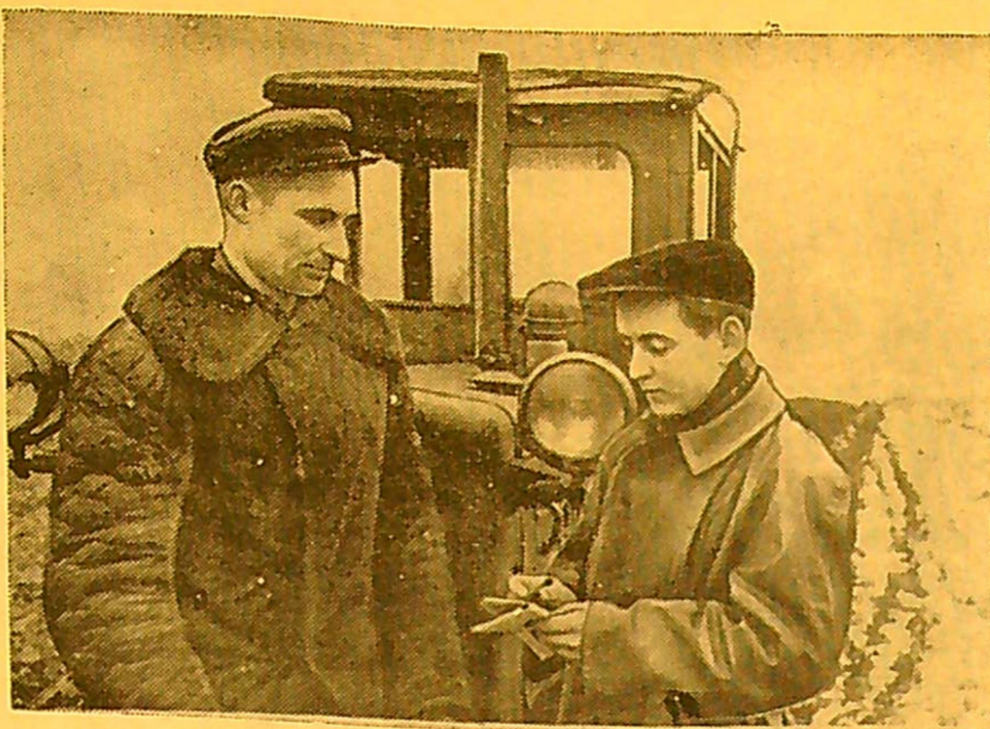
Trūksta ne darbo jėgos, o iniciatyvos ir organizuotumo. Kolūkyje yra 2 sunkvežimiai, visuomet atsirastų 4 žmonės, linams į mašinas pakrauti ir pristatyti į priėmimo punktą.

E. Šaginas

Baigia kūlimo darbus

Mišturino vardo žemės ūkio artelės I ir II laukininkystės brigadų nariai organizuotai vykdė kūlimą, grūdų valymą ir sėklų supylimą. Jau iškulta daugiau kaip 90 procentų javų ir supilta 40 procentų sėklų.

P. Juršys

Puikiais darbo rodikliais baigia ūkinius metus II traktorinės brigados, vadovaujamos komjaunuolio Stasio Guogio, mechanizatoriai. Traktorinių darbų planą brigada, dirbdama „Bolševiko“ kolūkyje, įvykdė beveik 110 proc., o rudeninio arimo planą — 131 proc.

Nuotraukoje: II traktorinės brigados brigadininkas Stasys Guogys (dešinėje) kalbasi su traktorininku drg. M. Deičo nuotr.

Vėžlio tempais

Siekiant užtikrinti vasarinių kultūrų sėjos plano įvykdymą ateinančiais metais, „Garbingo darbo“ kolūkis turi supilti 50 tonų sėklų. Tačiau ligi šiol kolūkyje supilta vos 5 tonos.

Viso to priežastis yra tai, kad MTS nevykdo savo sutartinių įsipareigojimų kulant javus. Iš 494 ha grūdinių kultūrų ligi šiol iškulta vos nuo 225 ha, kas sudaro vos daugiau, kaip 45 procentus. Daugiausia iškulta žiemkenčių, o vasarinių kultūrų iškulta tik nuo 40 ha ploto.

Javams kulti MTS nusiuntė į „Garbingo darbo“ kolūkj sudėtingą kuliamaį bei kombainą. Kuliamoji dirbo neblogai, bet vėliau MTS vadovai perkėlė šią kuliamaį į M. Melnikaitės vardo kolūkj.

Gi kombainas „Garbingo darbo“ kolūkyje beveik nedir-

ba. Jis prikulia vos po 250—300 kg grūdų į dieną. Ir tai vien dėl to, kad kombainas dažnai genda, didesnę laiko dalį prastovi dėl techninių sugedimų.

Toks kombaino darbas negiamai paveikia kolūkiečių darbo aktyvumą. Kolūkiečiai kasdien ir laiku išeina į darbą, tačiau jiems tenka visą dieną prastovėti be darbo. Jie nieko negali uždirbti, todėl tokiu darbu nepatenkinti.

Kolūkio valdyba jau seniai nutarė išduoti kolūkiečiams grūdų avansą už darbadienius. Tačiau kombaino prastovėjimas, kūlimo uždelsimas žlugdo šią priemonę.

Blogo kombaino darbo klausimas ne kartą buvo keliamas MTS direktijai, tačiau ligi šiol padėtis nė kiek nepagerėjo. Be pažadų, kolūkis ligi šiol jokios pagalbos negavo.

L. Vrublevskis

ZODIS — GYVULININKYSTĖS DARBUOTOJAMS

Kaip mes penime kiaules

Penint kiaules dirbame dviese, tačiau pareigomis pasiskirstome. Viena iš mūsų prižiūri prieauglį nuo atjunkymo iki intensyvaus penėjimo pradžios, o antra prižiūri penimas kiaules.

Paršelius nuo motininių kiaulių atjunkome dviejų mėnesių amžiaus, kai paršeliai sveria 15—17 kg. Atjunkius paršelius šeriamo 2—3 mėnesius, duodamos jiems į dieną po 1,5—2 kg bulvių, vieną kilogramą miltų ir ligi soties dobilų kupojū. Organizmui sustiprinti bei pašarui paskaidinti paršeliams duodame po 25 g kaulų miltų bei po 20 g valgamosios druskos į dieną.

Šio amžiaus paršeliai yra judrūs ir mėgsta bėgioti. Šio malonumo jiems nedraudžiame; kasdien leidžiame juos 3—6 valandas pabėgioti, nuo ko žymiai gerėja jų apetitas.

Kas mėnesį paršelius sveriamo. Lėčiau augantiems paršeliams duodame papildomą pašarą. Vidutiniškai per parą paršeliai priauga 500—600 gramų.

Kai paršelių svoris siekia 40—45 kg, pradėdame juos intensyviai penėti, nutraukiame jų bėgiojimą, padidiname jų šėrimo racionus. Kiekviena penima kiauclė gauna į parą po 1,5—2 kg miltų (mišinį), 6 kg bulvių, o taip pat dobilų kupojū ligi soties. Visą šį davinį duodame sumaišytą ir šiltą.

Nupenėjimą baigiame 6—7 mėnesių amžiaus, kai kiauclės sveria po 70—80 kg.

Didelį dėmesį skiriame darbotarkei. Kiaules penime nustatytu laiku — 7 valandą ryto, 13 valandą ir vakare — 19 valandą. Dobilų

kapojus šutiname, sumaišome su virtomis grūstomis bulvėmis ir miltais. Visus pašarus duodame tik šiltus.

Ypatingą dėmesį skiriame švaros palaikymui kiauclidėje. Neteisingai sakoma, kad kiauclė nemėgsta švaros. Mes sakytume atvirkščiai. Kiauclė ypatingai myli švarą. Tada jos noriau ēda, greičiau auga. Gardus valome tris kartus į dieną, kasdien keičiame kraiką, lovius šutiname verdančiu vandeniu ir švariai išplauname.

Dabar mes penime 20 kiaucliu. Artimiausiu laiku nupenėjimui pastatysime dar 10 paršų. Neseniai 16 nupenėtų kiaucliu pristatėme valstybei. 78 paršeliai parengiami nupenėjimui.

Mūsų fermoje dabar prasiūdė antras masinis kiaucliu paršiavimasis. II motininių kiaucliu jau apsiparšiovo, artimiausiu laiku apsiparšios ir visos kitos. Šiuos paršelius irgi penėsime.

Šiais gyvulininkystės ūkiniais metais mums keliamas didelis ir atsakingas uždavinys — smarkiai pakelti kiaucliu fermos produktyvumą, padidinti kiauclienos gamybą.

Šis uždavinys yra įvykdomas. Šiais metais turime gerus pašarų išteklius. Kiauclės patalpintos mechanizuotoje kiauclidėje, joje įrengta pašarų virtuvė.

Siekdamos padidinti kiaucliu fermos pajamingumą, mes padarysime viską, kas nuo mūsų priklauso, ir garbingai įvykdysime prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

J. Janovič
V. Begunova
„Garbingo darbo“ kolūkio
kiaulininkės

Iš Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyvių patyrimo

Pas Zaikovo rajono gyvulių augintojus

Sverdlovsko srities Zaikovo rajonas — 1955 metų Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyvis. Čia 1953 metų rudenį buvo nupenėta 1.100 paršų. Kiekvienas jų per mėnesį priaugo vidutiniškai 24,3 kilogramo, kas sudaro vidutiniškai 809 gramus kiekvienam vienetai per parą. Praeitais ūkiniais metais rajono gyvulių augintojai nupenėjo 5.818 kiaucliu, kurių kiekvienos paros priesvoris buvo daugiau kaip 800 gramų. Išlaidos pašarams, sunaudotiems vienam kilogramui priesvorio, sudarė 4,7 pašarų vieneto. 100 hektarų ariamos žemės buvo gauta 11,7 centnerio kiauclienos. Vidutiniškai per metus kiekviena motininė kiauclė davė 5.435 rublius pajamų. Per dešimt šių ūkinių metų mėnesių kiauclienos išėiga 100 hektarų ariamos žemės sudarė 18,2 centnerio.

Toks spartus kiauclienos gamybos augimas rajono kol-

ūkiuose pasiektas įgyvendinti visą eilę zootechninių priemonių. Prityrę kiauclininkystės meistrai penėjimui pasirenka stambiosios baltųjų veisles kiaucliu ir breitono veislės kuilių paršelius. Paršeliai, gauti sukryžiuvus dvi veisles, suėda daug pašarų ir yra atsparūs įvairiems susirgimams.

Beveik visi 5—7 mėnesių paršai, skirti nupenėjimui, sveria po 40—60 kilogramų. Didžiausius priesvorius turi tie gyvuliai, kurie iki nupenėjimo yra ganomi ir gauna daugiau sultingųjų pašarų. Žymų efektą duoda paršelių kastravimas. Todėl Zaikovo rajono kolūkiuose visi kuiliai, skirti nupenėjimui, yra kastruojami. Kai kurių ūkių praktika parodo, kad šį metodą galima pritaikyti ir kiauclaitėms.

Nupenėjimo laikas tęsiasi 60 dienų. Per pirmąjį šio laiko trečdalį paršukams sušeriama daugiau didelės apimtios pašarų, (žolė, bulvės, šak-

niavaisiai, silosas). Koncentratai racionuose sudaro 20 procentų visų pašarų. Antrame nupenėjimo laikotarpio trečdalyje didelės apimtios pašarai sumažinami, bet didėja koncentratų kiekis. Per paskutines 20 dienų didelės apimtios pašarų dalis dienos racionuose neviršija pusės viso kiaucliu suėdamo pašaro. Patyrimas rodo, kad pašarų racionus geriausia yra sudaryti pagal normas, apskaičiuojus kiekvienai kiauclėi vidutiniškai paros priesvorį 800—1.000 gramų.

Kaip taisyklė, pašaras kiauclėms duodamas šiltas. Pašarų mišinys šutinamas, salinamas arba į jį įdedama mielių. Grūdai būtina sumalami. Maždaug pusė grūdų sušeriama kiauclėms sumaišius juos su bulvėmis ir šieno miltais.

Gyvuliai gauna ēsti keturis kartus per parą. Praktika parodo, kad šeriant tris kartus, o tuo labiau du kartus, kiauclės sunaudoja pašarų mažiau. Ypatingai svarbią reikšmę pagreitintam nupenėjimui tu-

ri maisto skonis ir jo įvairumas. Tam, kad auštant pašarui neblogėtų jo skonis, Zaikovo rajono kolūkiečiai pašarą į lovius deda ne iš karto, o dalimis. Tai įgalina visą laiką turėti šiltą, šviežią ir skanų pašarą.

Tam, kad pašarai būtų skanesni, kiauclininkystės meistrai vartoja gardinančius užpildus — duonos arba runkelių girą, šieno arba spygliuočių medžių užpilą, kopūstų, agurkų arba pomidorų sūrį, buljoną iš mėsos ir žuvies atliekų, pasukas ir išrūgas. Kiekvienai penimai kiauclėi sunaudojama apie 250—300 gramų užpilo.

Be to, 10 minučių prieš pašaro padavimą, gyvuliai gauna po 30—50 gramų sudaižintų arba mirkėtų sūdytų grūdų, pakepintų miltų, sūdytos košės, avių kisielių, mielių tešlos. Atskiruose loviuose visuomet yra reikiamas kiekis mineralinio papildomo pašaro (kreida, medžių anglis, raudonasis molis). Į pašarų mišinį pridedama sumaltų kaulų. Loviai po kiekvieno šėrimo plaunami, po to pripilami vandens, kurio kiauclės geria iki soties.

Kad geriau būtų įsisavinamas maistas, gyvuliams būtina reikia sudaryti ilgalaikę ramybę. Nupenėjimo laikotarpiu labai svarbu, kad kiauclės daugiau miegotų, nedarytų bereikalingų judesių. Kiauclidėse turi būti grynas oras, o šviesos mažiau. Kiekviename garde laikoma 5—6 vieno paršiavimosi penimiai (jeigu vieno paršiavimosi penimių yra daug, tai jie skirstomi grupėmis).

Dukart per dieną atliekant valymą, kiauclidėje ir garduose visuomet būna švaru. Patalpos, kuriose nupenimos kiauclės, neapšildomos. Žiemą, esant dideliems šalčiams, paklojama daug sauso kraiko.

Sverdlovsko srities Zaikovo rajono kolūkiuose kiaucliu nupenėjimo patyrimas yra pamokantis pavyzdys, kaip galima greitai padidinti kiauclienos gamybą ir gauti iš to didesnes pajamas.

A. Černovas
Sverdlovsko srities žemės ūkio
valdybos vyriausiasis
kiaulininkystės zootechnikas

Kritika ir bibliografija

Kūrinys apie didžią teisybę

Neseniai iš spaudos išėjo A. Gudaičio-Guzevičiaus romano „Broliai“ ketvirtoji knyga. Šios knygos išleidimu autorius užbaigė stambios apimties kūrinį, kuris labai tampaipai rišasi su plačiai žinomu, Stalinine premija įvertintu romanu „Kalvio Ignoto teisybė“. Į abu romanus žiūrima kaip į vientisą kūrinį. Tai stambiausias savo apimtimi kūrinys tarybinėje lietuvių literatūroje.

Pirmojoje šio kūrinio dalyje („Kalvio Ignoto teisybė“) ir antroje („Broliai“) pasakojama apie Lietuvos darbo žmonių kovas už Tarybų valdžią Lietuvoje (1918—1919 metais), apie užsienio imperialistų intervenciją ir išdavikišką Lietuvos buržuazinių nacionalistų veiklą.

Mintis atvaizduoti tokius reikšmingus istorinius įvykius lietuvių tautos gyvenime A. Gudaičiui-Guzevičiui gimė dar 1932 metais, kai jis su grupe komunistų-pogrindininkų pateko į Kauno sunkių darbų kalėjimą. Čia jis sutiko nemažą kovos už Tarybų valdžią Lietuvoje dalyvių, kuriuos buržuazija ilgus metus laikė kalėjime. „Senų revoliucijos dalyvių pasakojimai įdiegė man labai didelį norą išdėstyti anos gdynės įvykius vaizdais, — prisimena A. Gudaitis-Guzevičius. — Neturėdamas dar jokio plano, jokių apčiuopiamų būsimos knygos rėmų ir literatūrinės kompozicijos griaučių, aš pažastu pradėjau kaupti užrašus“.

Taip prasidėjo rašytojo darbas. Bet tai buvo ilgi ir sunkūs keliai. Po keletrių metų triūsio kalėjimo administracija atėmė iš jo rankraščius, rašytus ant rūkomojo popieriaus. Tik Tėvynės karo dienomis autorius vėl iš naujo ėmėsi rašyti romaną, o 1946 metais „Valstiečio laikraščio“ skiltyje pasirodė pirmosios „Kalvio Ignoto teisybės“ eilutės.

Antroje kūrinio dalyje — romane „Broliai“ — skaitytojas sutinka visą eilę asmenų, pažįstamų iš romano „Kalvio Ignoto teisybė“: nepalaužiančią kovotoją už teisybę Ignotą, didvyriškus komunistus Vincą, Karolį, Norbertą ir kitus. Aprašomi įvykiai liečia įvairias Lietuvos vietas — Vilnių, Kauną, Siaulius, Zemaitijos miestelius ir kaimus, Rokiškį, Rugelių kaimą ir t. t. Tokiu būdu skaitytojas susidaro ryškų vaizdą apie visos Lietuvos liaudies gyvenimą, jos kovas ir lūkesčius.

Reikšmingiems įvykiams yra skirta ketvirtoji „Brolių“

knyga, kurioje pagrindinė vieta užima Aukštosios Panemunės kareivių sukilimo aprašymas. Šis sukilimas, prasidėjęs 1920 metų vasario 22 dieną, buvo neatskiriamai susijęs su Lietuvos liaudies masių judėjimu. Knygos autorius parodo, kad sukilusieji kareiviai protestavo ne tik prieš žiaurų kareivinių režimą, bet prieš visos liaudies beteisiškumą. Kareiviai, kaip ir visi Lietuvos darbo žmonės, reikalavo taikos su Tarybų Rusija sudarymo. Kareivių sukilimas buvo pasekmė augančio liaudies masių pasipiktinimo kruvinu buržuazijos susidorojimu su liaudimi, pasekmė to, kad vietiniai dvarininkai, buožės ir fabrikantai žiauriai išnaudojo darbininkus ir valstiečius. Knygoje plačiai parodoma, kaip panemuniečiai suėmė ir nuginklavo savo reakcinius karininkus, o taip pat atvykusį į Panemunę sukilimo malšinti generalą Liatuką. Drąsiai stojo į kovą kareiviškais drabužiais apvilkti darbininkai ir valstiečiai — Mickeliūnas, Banišauskas, Vizgirda bei šimtai kitų jaunuolių. Nors jie pralaimėjo, tačiau davė ryžtingą atkirtį ne tik kontrrevoliucinei buržuazijai, bet ir užsienio imperialistų budeliams, kurie aktyviai dalyvavo kareivių sukilimo malšinime.

Tarytum apibendrinamas to meto įvykius, romane vaizduojamas komunistas Karolis sako: „Visame mūsų krašte virte verda pasibaurėjimas buržuizų iškėlusiais atėjūnais! Liaudis nenori būti nei užsieniečių, nei savų eksploatatorių engiama. Mūsų liaudis tebegyvena revoliucijos sukeltais troškimais, laisvo gyvenimo troškimais. Bet liaudį pamynė užsienio interventų gaujos su savo liokajais iš nacionalinės buržuazijos: Smetona, Yčais, Vailokaičiais, Krupavičiais, Gryniais ir Kairiais. Nacionalizmas — tai tautos išdavystė... Užsienio kapitalistai — tai samdyti žmogžudžiai. „Ant kiekvieno dolerio purvas... Ant kiekvieno dolerio — kraujo pėdsakai!“ — sako mums draugas Leninas“.

Ketvirtojoje „Brolių“ knygoje yra daug ryškių puslapių apie tautų draugystę, proletarinį internacionalizmą.

Romanas „Broliai“, kaip ir ankstesnė jo dalis — „Kalvio Ignoto teisybė“, — teisingai vaizduoja žmones, paaukojusius savo gyvenimą už didžią teisybę — už taiką, demokratiją ir socializmą, už Tarybų valdžią.

J. Bartkus

Kolūkio scenoje

Kultūringai ir įdomiai praleido praeito sekmadienio vakarą Stalino vardo žemės ūkio artelės nariai. Jaunieji savi-veiklininkai, mokytojos drg. Vasiliauskienės vadovaujami,

parodė kolūkiečiams dviejų veiksnių pjesę „Vakaro svečiai“. Šokių grupė atliko keletą lietuvių liaudies šokių.

O. Jasiulionytė

Pionierių namų šiltnamyje

Prie Zarasų Pionierių namų pastatytas šiltnamis. Dabartiniu metu jame baigiami vidaus įrengimo darbai. Moksleiviai — jaunieji mičiurinkai, mokytojos O. Kairevičiūtės vadovaujami, numatė gruodžio mėnesio pradžioje pradėti svogūnų, ridikėlių, pomidorų ir kitų daržovių sodinimą.

Nuotraukoje: Jaunieji mičiurinkai su savo vadove O. Kairevičiūte prie šiltnamio.

M. Deičo nuotr.

Plačiau išvystyti statybą

Mūsų partija ir vyriausybė išskėlė žemės ūkio darbuotojams uždavinį — per artimiausius 5—6 metus smarkiai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą. Siekiant sėkmingai įvykdyti šį uždavinį, būtina aprūpinti visuomeninius gyvulius gerai sutvarkytomis patalpomis.

Ūkinių pastatų statybai kolūkiams išskiriama stambia sumos pinigų, o taip pat gausus statybinių medžiagų fondai.

Daugelis mūsų rajono kolūkių sumantai išnaudoja šią valstybės paramą. Pavyzdžiui, tokiuose kolūkiuose, kaip „Lenino atminimo“, „Garbingo darbo“, Kalinino vardo, Stalino vardo ir daugelyje kitų, su valstybės pagalba pastatyta geros tipinės karvidės, kiaulidės, arklidės, sandėliai. Šie ir visa eilė kitų kolūkių numatė atlikti 1956 ūkiniais metais didelius statybos darbus. Nėra abejonės, kad numatytus statybos darbus jie sėkmingai įvykdys.

Ir neatsitiktinai visuomeninės gyvulininkystės produktyvumas šiuose kolūkiuose žymiai didesnis, negu kituose. Juose geriau vykdomas taip pat gyvulių skaičiaus padidinimo planas.

Tačiau bendrai paėmus, ūkinių patalpų statyba rajone vyksta dar labai blogai. Rajone yra visa eilė kolūkių, kur ligi šiol dar nepastatyta nė vieno gyvulininkystės pastato. Prie jų priskaitomi „Pažangos“, Mičiurino vardo, J. Žemaitės vardo ir kai kurie kiti kolūkiai.

Lėtai ir blogai vyksta statyba tokiuose kolūkiuose, kaip Ždanovo vardo, „Raudonojo Spalio“, „Bolševiko“. Šiuose kolūkiuose statybos darbai užtrunka po 2—3 metus. Pastatytos sienos lieka žiemai be stogo. Jos pritraukia drėgmės, žiemos metu trūkinėja ir gali sugesti.

Blogai daro vadovai tų kolūkių, kur gamybiniuose planuose numatyta statyti ūkinius pastatus, bet jie nestatomi, arba statoma ne tai, kas buvo numatyta. Tai veda prie statybos darbų žlugdymo, nutraukiamas aprūpinimas statybinėmis medžiagomis bei valstybinu kreditu. Planuojant ūkinį pastatų statybą, kolūkių valdybos turi rimtai apgalvoti šį klausimą, kad patvirtinti statybos planai būtų pilnutinai įvykdyti.

Naujais ūkiniais metais mūsų rajono kolūkiuose reikės pastatyti penktas 200 vietų arklides, penktas 600 vietų karvides, vieną 95 vietų veršidę, keturias 1079 vietų kiaulides, dvi avides 400 avių, septynis paukštidės 4400 paukščių, perkelti iš vienkiamų į kolūkinės gyvenvietės daugelį kolūkiečių namų.

Kolūkių valdybos turi jau dabar gerai apsvarstyti šį klausimą ir nuspręsti, kokiu — ūkiniu ar parangos būdu atliks statybos darbus. Neutrūkstamam darbui užtikrinti reikia atsakyti sezonškumo ir vykdyti statybos darbus ištaisus metus. Kiekviena kolūkyje reikia sudaryti nuolatines statybines brigadas, joms vadovauti paskirti prityrusius statybininkus ir neatitraukti žmonių kitiems darbams. Statybininkams reikia priskaičiuoti papildomą atlyginimą sutinkamai su vyriausybės nurodymais.

Jau dabar reikia pradėti ruošti statybines medžiagas — medieną, akmenis, žvyrą, kalkes ir t. t.

Savalaikis statybinių medžiagų parengimas leis kolūkiams sparčiai išvystyti statybos darbus ir pilnai įvykdyti planines užduotis.

A. Filkovas

kolūkinės statybos skyriaus vedėjas

Kultūrinio gyvenimo kronika

Praėjusį sekmadienį Imbrado septynmetės mokyklos moksleiviai surengė „Pirmūno“ žemės ūkio artelės nariams vakarą. Programoje — Liubimovos 4 veiksnių pjesė „Nuostabi dovana“, tautiniai šokiai.

Į vakarą atsilankė daug kolūkiečių iš kaimyninių „Bolševiko“, J. Žemaitės vardo ir P. Cvirkos vardo kolūkių.

J. Paurienė

Audronašos dviejų veiksnių pjesė „Nelaukta viešnia“ šeštadienį pastatė „Pažangos“ kolūkių kolūkiečiams Drobų septynmetės mokyklos moksleiviai. Pjesę žiūrėjo daug „Pažangos“, o taip pat gretimų Mičiurino vardo ir Dusetų rajono „Laisvės“ kolūkių kolūkiečių.

P. Kirša

LDAALR ataskaitinis susirinkimas

Lapkričio 20 d. P. Cvirkos vardo kolūkyje įvyko LDAALR pirminės organizacijos ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas.

Kadangi pirminės organizacijos pirmininkas drg. Salties išvykęs, ataskaitą už praėjusių metų darbą padarė kolūkių komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Altanas. Jis išanalizavo organizacijos darbą, nurodė esamus trūkumus ir priemones jiems ištaisyti.

Išrinkta nauja LDAALR organizacijos vadovybė su pirmininku drg. Dūdėnu priėmė šakėje. Be to, priimti nauji nariai. Dabar LDAALR organizacija jungia 12 narių.

T. Kirvelis
S. Samaitis

Draugiški krepšininčių susitikimai

Lapkričio 20 d. Zarasų II vidurinės mokyklos patalpose įvyko draugiški krepšinio susitikimai tarp Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos ir II vidurinės mokyklos jaunių komandų. Susitikimuose laimėjo: berniukų tarpe — II vidurinės mokyklos krepšinininkai santykiu 34:18, mergaičių tarpe — M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos komanda, baigusi rungtynes santykiu 23:6.

Sportininkų susitikimai vis labiau stiprina ryšius tarp šių vidurinių mokyklų.

V. Beinoravičius

Kaimo bei darbininkų korespondentų žiniai!

Rajono laikraščio „Pergalė“ redakcijos patalpose (Zarasai, M. Gorkio g. Nr.61) organizuota konsultacija mūsų laikraščio kaimo bei darbininkų korespondentams. Konsultacijos teikiamos darbo dienomis.

Visi kaimo bei darbininkų korespondentai kviečiami lankytis į konsultacijas.

Redakcija

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS